



Ingrid Anks tale ved indsættelsen af Jesper Tank Nielsen som valgmenighedspræst

Taler

Ingrid Ank
Leder af Grundtvig-
Akademiet

Dato

23. august 2020

Sted

Immanuelskirken,
Frederiksberg

Omstændigheder

Jesper Tang Nielsen blev indsat som valgmenighedspræst i Københavns Valgmenighed. Dagens tekst var Romerbrevet 10,4-13.

Kære Jesper. Kære menighed.

Man kan få den tanke – endda fuldt berettiget – at verden ville være mindre besværlig at leve i uden kristendommen. Forleden læste jeg – i en anden sammenhæng – i en bog, der kom for nogle år siden, der hedder 'Det protestantiske selv'. Den er i øvrigt skrevet af filosof og Kierkegaard-kender Matias Møl Dalsgaard, der i dag er direktør for firmaet GoMore – så andre har før dig skiftet spor. Her stødte jeg på en sætning, som man i forskellige varianter finder mange steder inden for en luthersk eller protestantisk tradition, nemlig at den protestantiske etik ikke er en etik, der kræver noget bestemt eller klart defineret af os, men snarere er et kald til bekræftelse af det almindelige liv. Dette kald til bekræftelse af det *almindelige* understreges ofte inden for den protestantiske tradition, bl.a. hos Søren Kierkegaard, og den henter inspiration hertil særligt hos Paulus og i Romerbrevet, bl.a. i det stykke, vi lige har hørt. Men det indviklede eller besværlige er, at 'det almindelige liv' ikke bare dermed er det, der nu er, det skal *bekræftes* – dvs. man eller vi er på en måde stillet uden for det og skal ind i det igen. Paulus er for de protestantiske tænkere en glimrende kilde til besværliggørelse, fordi han om loven skriver, at vi på en måde er hævet over den – det er jo bare nogle regler, de gør intet menneske saligt – og alligevel bliver vi, eller menigheden, ikke opfordret til at bryde reglerne, men snarere hæve sig op over dem. At holde reglerne uden at tillægge dem betydning.

Kære menighed. Vi skal i dag indsætte Jesper Tang Nielsen som præst. Og med Jesper har I fået en præst, der kan læse. Måske tror nogen – oven på mange års

PISA-tests og andet, at det at læse efterhånden må være noget, alle kan, men jeg vil nu alligevel ønske jer særligt tillykke med Jesper, netop fordi du kan læse. Du har valgt at skifte spor fra stillingen som lektor i nytestamentlig eksegesis ved Det Teologiske Fakultet, men jeg håber og tror ikke, du dermed har lagt eksegesen fra dig. Tværtimod får den nu chancen for at folde sig ud og berige på anden vis.

At være ekseget er at kunne læse. Og at kunne læse vil sige at kunne udskyde konklusionen. Udskyde den, om det skal være, i det uendelige, for teksten bliver ved med at give mere fra sig. Sådan er det med de tekster, du i mange år har arbejdet med, men denne åbenhed eller evne til at udskyde gælder også i videre forstand, og dette vil uden tvivl komme menigheden og det liv, der udgår fra de to menigheder, til gode. Vi bliver aldrig færdige med at forstå sporene fra fortiden, for vores bestræbelse på at forstå fortiden handler om at forsøge at forstå mennesket – os selv – i tiden, og her må man – her kan man – ikke konkludere. Tiden bliver ved med at give mere fra sig. Denne åbenhed er – igen – *besværlig*. Men det er den, der gør, at vi kan ånde frit. Tillykke til dig, Jesper, men allermest tillykke til menigheden.

Og så vil jeg tilføje, at nu holdt Paulus sig jo ikke for god til at komme med formaninger, og jeg tænker, at hvis jeg nogensinde skal have chancen for at komme med en formaning, så skal det vist være nu, og til dette vil jeg bruge et eksempel fra volleyballens verden. Volleyball har udviklet sig en del siden jeg selv engang spillede det en lille smule, og en af de ting, der er blevet indført, er en ny type spiller på banen, der hedder liberoen. Udover de faste positioner på banen er der en ekstra spiller, som er fuldt med i spillet, men ikke er bundet af de samme regler, som de andre spillere. Jeg tænker, at en valgmenighed er en sådan spiller i forhold til folkekirken. Den er med i spillet, men er ikke underlagt de samme regler. Og min formaning til jer lyder: Brug den frihed, I har. Det kan være i stort, det kan være i småt, det er der sådan set ikke andre end jer, der kan bestemme, men brug den. Det vil ikke alene være til gavn for hele menigheden, det vil være til gavn for hele spillet.

Til slut vil jeg overrække dig en lille gave. Forleden, da jeg traf dig, talte vi om, hvor meget man fra menighedens side har gjort ud af at gøre et hjem klar til dig i præsteboligen Vartov, og jeg ved, der er et stort ønske om, at du skal have lyst til at blive her i mange år. Du sagde, at væggene er så fine, at man ikke vil være bekendt at bore i dem. Men det går jo ikke. Og derfor vil jeg gerne give dig

denne rawlplug og denne skrue. Jeg går ud fra, du har en boremaskine.

Og så vil jeg sige, at jeg ved, at Kirsten Jørgensen, der er provst her på Frederiksberg, gerne ville have været her i dag, og at hun ønsker dig tillykke med embedet. Og det samme gør jeg.

Jeg læser nu biskoppens kollats ...

Kilde

Manuskript tilsendt fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Festtale

Relateret

Jesper Tang Niensens tale ved indsættelsen i Immanuelskirken
23. august 2020

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/ingrid-anks-tale-ved-indsaettelse-af-jesper-tank-nielsen-som-valgmenighedspraest>